

ubetydeligere Ord, end man har Ret til at gjøre, saa ned-sætter man Ægteskabet — det véd vi godt, som kjender et bedre Ægteskab end det, der bestaar i, at Kvinden er sin Mand lydig, at hun er hans Tjenerinde — og saa nedsætter man Apostlen Paulus, idet man forudsætter, at han har saa lave Tanker om Kjærligheden og saa lidt Forstand paa, hvad der egentlig er Kjærlighedens Væsen og Ægteskabets Herlighed. Nej, der har været Tusinder af Ægteskaber, hvori Kvinderne har været lydige Tjenerinder, hvor de saa op til deres Mænd som Halvguder, beundrede dem og aldrig havde en anden Mening end den, de fik fra Manden, og Mændene syntes maaske, de vare deres gode Medhjælp, men det var kun i det smaa, aldrig i det største, det, som giver Menneskelivet sin Betydning, og dertil skulde de dog først og fremmest bruges. Derfor har jeg ingen Tvivl om, at der bliver drevet Misbrug med dette Ord, naar man hos os skal nævne det ved Brudevielse som Udtryk for, at et fribaarent Menneske fra nu af skal være sin nærmestes Undersaat, saa at hun ikke en Gang ligelig maa dele hans Raadighed over de Børn, hun føder ham. Saa vist som det gjælder i alle Kjærlighedsforhold, at der hører den tvungne Lydighed slet ikke hjemme, det er kun den frivillige Underdanighed, som der har Værdi, saavist tror jeg ogsaa, at det i Grunden maa være den, Paulus her tænker paa. Men saa er det jo omtrent det samme, han siger til Mand og Hustru, naar han skriver: »I Mænd, elsker eders Hustruer, som Kristus elskede Menigheden og *hengav* sig selv for den«, og: »I Kvinder, vær Eders egne Mænd underdanige, ligesom Menigheden er Herren underdanig«; thi det er Kjærlighed, det gjælder om i Ægteskabet, og den viser sig altid i at give sig hen og tjene hinanden. Og naar Apostlen særlig har fremhævet det tjenende i Tiltalen til Kvinderne, ligger det, som jeg allerede har antydnet, maaske deri, at der venter han den bedste Forstaaelse deraf, at Kvinderne i det hele er mere skikkede til at lære Mændene, hvad Kjærlighed er, end omvendt. I alt Fald ligger der i denne Opfordring til frivillig at blive Tjener for den, man elsker, ingen Nedsættelse, nej snarere det modsatte, saa vist som den, der frit fornedrer sig, godt kan staa højt over den, som han fornedrer sig for. Og saa mener jeg da, at selv det Skriftsted, som man lige til vore Dage bestandig kaster Kvinden i Ansigtet,